นพดล เวชสวัสดิ์

พรานล่าแฮกเกอร์ (ฉากสุดท้าย)

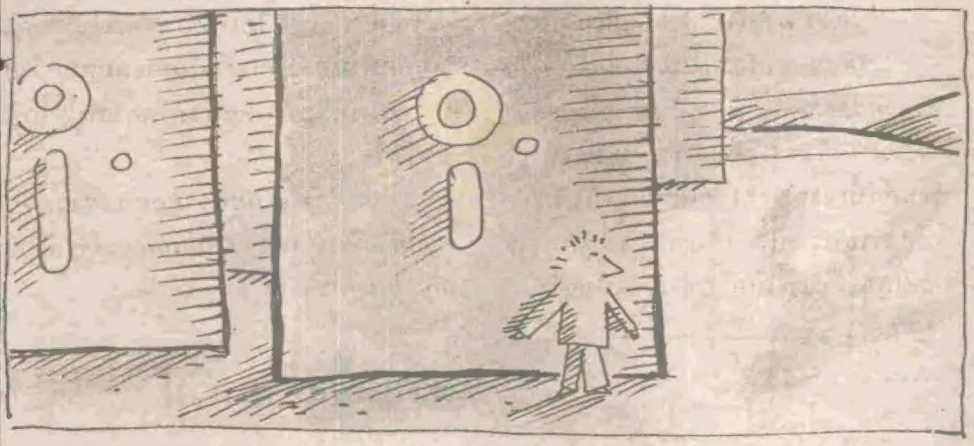

ในที่สุดพระเอกก็สามารถสืบสาวจนพบร่องรอยเจ้าวายร้าย แต่... เหตุการณ์จะเป็นยังไง ลองติดตามและเอาใจช่วยอัศวินคอมพิวเตอร์กันดีกว่า

กริ่นความถึงเหตุการณ์ของฉากที่แล้ว หลังจากที่คลิฟฟอร์ด สตอลล์เข้ารับตำแหน่งผู้จัดการระบบคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการลอว์เรนซ์ เบิร์กลี่ย์ได้ไม่ทันนาน เขาได้รับมอบหมายให้ค้นหาต้นตอของเงินค่าบริการคอมพิวเตอร์ค้างบัญชีเพียงแค่ 75 เซ็นต์ แต่แล้วเรื่องราวกลับตาลปัตรบานปลายกลายเป็นการจารกรรมล้วงความลับสุดยอดระดับประเทศไปซะนี่ หน้าที่ของสตอลล์ก็คือสืบสาวให้ถึงตัวผู้ก่อการร้ายกลุ่มนี้ให้จงได้ เขาจะมีวิธีจัดการจอมโจรแฮกเกอร์ข้ามประเทศอย่างไร

ประตูเปิดกว้าง!

บานประตูเปิดแง้มออกทีละน้อย แต่แทนที่จะเป็นเออร์เมลผลักเข้าไป... กลับเป็นสตอลล์เปิดออกมา

ปลายเดือนกันยายน 1987 ผู้อำนวยการห้องปฏิบัติการลอว์เรนซ์ เบิร์กลี่ย์เปิดไฟเขียวให้เวลาสตอลล์ 3 สัปดาห์เต็มในการควานหาผู้บุกรุก เดือนพฤศจิกายนสตอลล์สามารถแกะรอยผู้บุกรุกไปจนถึงสะพานต่อเชื่อมในสายการสื่อสาร นั่นคือบรรษัท MITRE ผู้รับเหมากองทัพบกในเมืองแม็กคลีน มลรัฐเวอร์จิเนีย

โดยปกติแล้วผู้ติดต่อเข้าไปในเครือข่ายนี้จะต้องรายงานตัว และถูกติดตามทุกฝีก้าว แต่ถ้าเป็นกรณีของผู้ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่มีโมเด็มต่อโทรศัพท์ผ่านเครือข่ายทิมเน็ต...จะไม่มีการถามไถ่แต่อย่างใด

ผู้บุกรุกใช้เครือข่ายมิเตอร์เป็นแหล่งหลบซ่อนตัว และเป็นสะพานต่อเชื่อมไปหาเครือข่ายอื่น ๆ (ที่น่าแปลกยิ่งไปกว่านั้นเครือข่ายมิเตอร์เป็นผู้ชำระค่าโทรศัพท์ขาออกให้ผู้บุกรุกด้วยซ้ำไป)

การติดต่อขอความช่วยเหลือจากเอฟบีไอให้ผลในท้ายที่สุด เมื่อไมก์ กิบบอนส์ เจ้าหน้าที่เอฟบีไอผู้มีพื้นฐานคอมพิวเตอร์จนไม่หวาดกลัวเจ้ากล่องสี่เหลี่ยมที่มนุษย์สร้างขึ้น กิบบอนส์มองเห็นความสำคัญของเงินเกินบัญชี 75 เซ็นต์ในทันที

...นี่เป็นแต่เพียงปลายยอดของภูเขาน้ำแข็ง!

กิบบอนส์รับฟังเรื่องราวที่เกิดขึ้นในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา อ่านสมุดบันทึกความหนา 50 หน้า แล้วอุทานออกมาว่า *"ความผิดจำคุก 5 ปี ปรับ 50,000 เหรียญฯ หรือทั้งจำทั้งปรับ...เราลงมือทำงานกันเถอะครับ"*

ผู้จัดการระบบมิเตอร์พร้อมจะให้รายละเอียดของใบเสร็จค่าโทรศัพท์ที่บริษัทต้องเป็นผู้จ่าย *"คุณต้องการเอาไปทำอะไรหรือครับ?"*

"เราอยากจะรู้ว่าเพื่อนของเราคนนี้ไปซ่อนตัวอยู่ในมุมใดบ้าง"

คำตอบที่สตอลล์ต้องการมาเป็นปึกใหญ่ในซองหนา ในซองจดหมายมีใบเสร็จย้อนหลัง 6 เดือน แจ้งวันที่ เวลา หมายเลขติดต่อ และมหานครปลายทาง สตอลล์เขียนโปรแกรมโดยอาศัยเส้นทางของแฮกเกอร์เป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นทิมเน็ต ห้องปฏิบัติการลอว์เรนซ์ เบิร์กลี่ย์ คลังแสงแอนนิสตัน

ผลการตรวจสอบปรากฏว่าแฮกเกอร์ตัวแสบผู้นี้เจาะเข้าไปในเครือข่ายเกือบสิบแห่ง เจาะเข้าหาฐานทัพที่ตั้งทางทหารกว่า 150 ครั้งทั่วสหรัฐฯ *"ผู้บุกรุกได้ข้อมูลอะไรไปบ้างแล้ว? และจะนำข้อมูลนี้ไปใช้ในทางใด?"* สตอลล์เขียนข้อสังเกตลงในสมุดบันทึก

หลังเที่ยงเล็กน้อยของวันเสาร์ที่ 6 ธันวาคม เครื่องเรียกตัวกรีดร้องสามครั้งจุดสามจุดในรหัสมอร์สซึ่งแทนค่าตัวเอส

...สเวนเท็กกลับมาอีกแล้ว

ตามกลิ่นถึงรัง

สตอลล์พบว่าผู้บุกรุกผ่านทิมเน็ตเชื่อมต่อมิเตอร์ แล้วผ่านเข้ามาในห้องปฏิบัติการ เขาสั่งให้ตรวจสอบคู่สาย... หลักฐานชิ้นแรกที่ได้จากการแกะรอยปีศาจมานานแสนนาน

"คุณแน่ใจหรือว่าผู้บุกรุกคนนี้เป็นคนที่เราต้องการ" โอปะเรเตอร์ทิมเน็ตถาม

"มั่นใจร้อยเปอร์เซ็นต์" สตอลล์จับตามองมอนิเตอร์ กรอกเสียงลงไปเมื่อเห็นผู้บุกรุกเลือกรายการติดต่อฐานที่ตั้งทางทหาร

"ที่ผมถามเพราะตัวแสบคนนี้หมุนเข้ามาหาทิมเน็ตโดยผ่านสายโทรเลขโทรศัพท์นานาชาติ อาจจะเป็นการต่อเชื่อมผ่านดาวเทียม" โอปะเรเตอร์ให้รายละเอียด

"เจ้าตัวแสบอยู่ในยุโรปอย่างนั้นหรือ?" สตอลล์สอบถามด้วยความประหลาดใจ

"ไม่ผิด" โอปะเรเตอร์ยืนยัน

จากนั้นโอปะเรเตอร์โอนสายให้สตีฟ ไวต์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารผ่านดาวเทียมของทิมเน็ต ไวต์จัดการตรวจสอบคู่สายทันที

"ได้ความว่าไง?" สตอลล์สอบถาม

"เพื่อนของคุณอยู่ในเยอรมนี ผ่านเข้ามาทางดาเท็กซ์-พี เครือข่ายข้อมูลของเยอรมนี" ไวต์ให้สัญญาว่าในวันจันทร์ที่จะถึงนี้เขาจะส่งรายละเอียดนี้ให้การสื่อสารเยอรมัน เพื่อหาจุดที่ผู้บุกรุกต่อเชื่อมเข้ามาในเครือข่ายดาเท็กซ์-พี

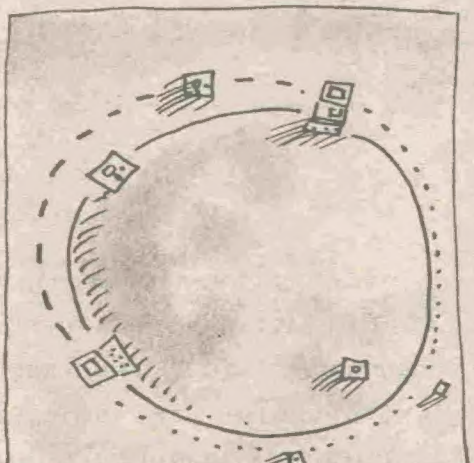

"เยอรมนี! ผมไม่รู้ว่าควรจะร้องไห้หรือหัวเราะดี" สตอลล์ให้ความเห็นในภายหลัง

คำตอบที่เขาต้องการวางอยู่ตำตา แต่เขากลับไปควานหาผู้บุกรุกในเขตพรมแดนสหรัฐฯ ...ระยะทาง 7,000 ไมล์น่าจะเป็นเครื่องบ่งชี้ชั้นดี เจเกอร์/ฮันเตอร์เป็นอีกจุดหนึ่ง แถมด้วยกราฟเวลาที่เขียนขึ้นมา แน่นอนที่สุดเวลาราวเที่ยงวันไม่มีแฮกเกอร์อเมริกันคนใดมานั่งเคาะคีย์บอร์ดเจาะเข้าไปในเครือข่าย เวลาเที่ยงวันในเมืองเบิร์กลี่ย์จะเป็นเวลาสามทุ่มในเยอรมนี!

"ผมวุ่นวายอยู่กับการรวบรวมข้อเท็จจริง...จนไม่ได้สนใจจะนำข้อมูลมาปะติดปะต่อสร้างภาพ" สตอลล์ยอมรับด้วยเสียงอ่อย ๆ

ไวต์ติดต่อกลับมาว่าผู้บุกรุกติดต่อผ่านมาจากมหาวิทยาลัยเบรเมน สตอลล์ใจห่อเหี่ยวในบัดดล เขาเป็นผู้ติดต่อซีไอเอ เอฟบีไอเพื่อติดตามจับกุมตัวนักศึกษามหาวิทยาลัยผู้นิยมเล่นตลกร้ายอย่างนั้นหรือ? แต่แล้วคำตอบก็ปรากฏชัดในใจ

นักศึกษาไม่มีความอดทนยาวนานกว่าห้าเดือน...เกาะติดแต่เฉพาะยุทธปัจจัยและแผนยุทธการ!

คร่าเหยื่อข้ามทวีป

ศูนย์รักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์แห่งชาติโทรศัพท์มาสอบถามสตอลล์ว่ามั่นใจเพียงใดว่าเป็นเรื่องการบุกรุกเจาะเข้ามาล้วงความลับ...แทนที่จะเป็นโปรแกรมไวรัสที่นำมาหยอดทิ้งไว้ในระบบ

สตอลล์ยืนยันหนักแน่น *"เพราะผู้บุกรุกมีการพิมพ์ผิด...โปรแกรมไม่เคยพลาด"*

เวลาผ่านไปหลายสัปดาห์การควานหาตามตัวผู้บุกรุกส่อเค้าว่าจะล้มเลิกกลางคัน เพราะการสืบสวนสอบสวนไม่ใช่การสร้างรายได้ให้ห้องปฏิบัติการ อีกทางหนึ่งกิบบอนส์แจ้งให้ทราบว่าเบื้องบนกำลังจะดึงตัวเขากลับไปทำงานอื่น

สตอลล์ต้องออกแรงเฮือกสุดท้าย กิบบอนส์ได้รับอนุญาตให้ทำงานนี้ต่อไปได้อีกระยะหนึ่ง และผู้อำนวยการห้องปฏิบัติการแจ้งให้ทราบว่า *"เอาล่ะ..ฉันให้เวลาคุณอีกสองสามสัปดาห์...แต่ต้องจับตัวมันให้ได้"*

ผู้จัดการเครือข่ายดาเท็กซ์-พีใน

เยอรมนีรายงานผลว่า การติดต่อเข้าเครือข่ายผ่านมหาวิทยาลัยเบรเมน... จากเมืองฮันโนเวอร์ ห่างออกไปทางเหนืออีก 80 ไมล์...

ถ้าต้องการที่ตั้งของตู้โทรศัพท์ ช่างเทคนิคต้องการเวลานานกว่านี้สักหน่อย

เหยื่อล่อ

สตอลล์เหม่อมองกำแพงว่างเปล่าของห้องทำงานที่เริ่มจะกลายเป็นกำแพงคุกกักตัวเขาไว้ เรื่องวุ่นวายนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อใด? เขาต้องการกลับไปใช้ชีวิตสงบเปี่ยมสุขเหมือนกาลก่อน อยากจะออกไปเดินเล่น ถีบจักรยานรับลมทะเลที่พัดโบกโบยเข้ามาในเวิ้งอ่าว ใช้เวลาพักผ่อนกับมาร์ธาด้วยการนั่งฟังวงแจ๊สสมัครเล่นที่หัวมุมถนน

เสียงกรีดสามครั้งกลายเป็นจุดสามจุดที่คุกคามก่อกวนความสุขสงบในชีวิต มาร์ธาเริ่มรู้สึกหงุดหงิด แต่เธอก็เป็นผู้เสนอความเห็น *"ทำไมไม่หาอะไรสักอย่างที่จะทำให้ผู้บุกรุกเกาะติดอยู่นานพอจะตามคู่สายได้?"*

"จะใช้อะไรได้?"

"ผู้บุกรุกต้องการอะไรล่ะคะ? ความลับสตาร์วอร์ ฯลฯ ขอรายละเอียดเยอะหน่อย ให้ผู้บุกรุกใช้เวลาเป็นชั่วโมงก็อบปี้ข้อมูลลงดิสเกตต์"

"เยี่ยมไปเลย ที่รัก"

สตอลล์กลับมาห้องปฏิบัติการ เริ่มเขียนเครือข่ายสตาร์วอร์หรือ SDInet เปิดโครงการวิจัยชิ้นใหม่ล่าสุดของห้องปฏิบัติการลอว์เรนซ์ เบิร์กลี่ย์ ซึ่งเพิ่งจะเซ็นสัญญากับรัฐบาลกลางให้วิจัยว่าจะสามารถนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยสนับสนุนงานวิจัยโครงการสตาร์วอร์ได้อย่างไร

ข้อมูลทุกอย่างได้จากรายละเอียดของโครงการยุทธศาสตร์ในเชิงรุกที่

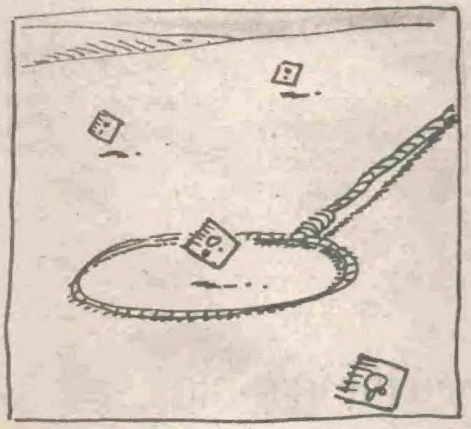

รัฐบาลพิมพ์เผยแพร่แก่สาธารณชน ดัดแปลงถ้อยความบางท่อนให้ดูลึกลับซับซ้อนซ่อนเงื่อน

สตอลล์กับมาร์ธาช่วยกันเขียนนิยายเรื่องยาว

รายชื่อผู้ติดต่อนำมาจากชื่อที่อยู่ของผู้ใช้บริการเครือข่ายของห้องปฏิบัติการ ชื่อนาย นาง นางสาว และด็อกเตอร์กลายเป็นพันตรี ผู้การ และพลเอก งบประมาณในโครงการนี้สูง 50 ล้านเหรียญฯ

...เอกสารเพิ่มเติมสามารถติดต่อขอได้จากตู้ปณ. 50-351

เครือข่ายสตาร์วอร์มีความยาวราว 150,000 คำ แฮกเกอร์ต้องกวาดสายตาอ่านรายละเอียดอย่างต่ำ 2 ชั่วโมง...ไม่นับรวมเวลาที่ใช้ในการคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการก็อบปี้ลงแผ่น

สตอลล์บันทึกไฟล์เครือข่ายสตาร์วอร์ลงไปในระบบ...ถือเป็นบัญชีเดียว

และเป็นบัญชีที่ผู้จัดการระบบเท่านั้นที่จะเปิดเข้าไปใช้ได้

มัสยาหลงเหยื่อ

เวลาผ่านเลยไปอีกหลายสัปดาห์ แฮกเกอร์เจาะเข้ามาในเครือข่าย แล้วต่อเชื่อมออกไปหาเครือข่ายอื่น จนถึงวันศุกร์ที่ 16 เดือนมกราคม 1987 ผู้บุกรุกงับเหยื่อ (พร้อมเบ็ดที่เกี่ยวซ่อนไว้ภายใน)

เวลา 17:14 แฮกเกอร์ตรวจสอบบัญชีผู้ใช้บริการ...บัญชี SDInet สะดุดตาจนต้องเปิดไฟล์เข้ามาโดยใช้เอกสิทธิของผู้จัดการระบบ อ่านรายละเอียดจนไม่สนใจตรวจสอบว่ามีผู้สืบสาวร่องรอยตนเองหรือไม่

งับเหยื่อ หุ่น และสายอีกยาวเฟื้อย

สตอลล์ติดต่อไวต์ *"ติดต่อเยอรมนีทันที มันจะอยู่ในนี้อีกนาน"*

ผู้บุกรุกอยู่ในระบบนานถึง 45 นาที นานพอที่ดาเท็กซ์-พีและช่างเทคนิคของการสื่อสารเยอรมันจะระบุที่ตั้งของตู้โทรศัพท์ออกมาได้ *"ทุกคนที่โน่นตื่นเต้นมาก แน่ใจว่าจะต้องจับตัวได้"* ไวต์โทรศัพท์แจ้งเรื่องกลับมา

"ไม่ต้องห่วง มันจะต้องกลับมาอีก" สตอลล์ยืนยันด้วยความมั่นใจ เพราะผู้บุกรุกไม่สามารถเก็บรายละเอียดทุกอย่างได้ครบถ้วนในเวลาไม่ถึงชั่วโมง

คืนนั้นสตอลล์ย้ายเข้ามานอนในห้องทำงาน เครื่องเรียกตัวปลุกเขาให้สะดุ้งตื่นเวลา 8:08 ผู้บุกรุกเจาะเข้ามารั้งอยู่ในระบบเพียง 30 นาที และกลับมาอีกครั้งในเวลา 10:17 เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นในห้องทำงาน

"เจอแล้ว! ได้หมายเลขตู้โทรศัพท์ด้วย" ไวต์บอกเล่าด้วยน้ำเสียงกระหืดกระหอบ

"มันเป็นใคร?" สตอลล์สอบถาม

"ไม่มีการระบุชื่อครับ เจ้าหน้าที่การสื่อสารได้มอบเรื่องให้ทางตำรวจดำเนินการต่อ"

เมื่อความตื่นเต้นผ่านพ้นไปแล้ว สตอลล์รู้สึกว่างเปล่ากลวงไปทั้งตัว เขาเป็นอิสระแล้วหรือนี่? สมควรจะจัดงานฉลอง

สตอลล์และมาร์ธาถีบจักรยานกลับบ้าน เก็บสตรอเบอรี่ที่ปลูกไว้ ดื่มฉลองความสำเร็จ...ชูแก้วนมปั่นอวยพรให้กัน

ก่อนหน้านี้ 5 เดือนสตอลล์ได้รับคำสั่งให้ตรวจหาเงินเกินบัญชี 75 เซ็นต์ เขาต้องควานหาทั่วทุกหัวระแหงของสหรัฐฯ แผ่ขยายวงกว้างข้ามทวีปไปยังยุโรปตะวันตก จนไปจบลงที่เมืองเล็ก ๆ ที่เขาไม่รู้จักและจดจำชื่อไม่ได้ คืนนี้สตอลล์จะได้ปิดตาหลับพักผ่อน และแฮกเกอร์จารชนพวกนั้นจะได้นอนหลังถูกกรงเหล็กเป็นคืนแรก

สตอลล์ถือว่าเรื่องราวทุกอย่างอวสานสมบูรณ์ในคืนวันที่ 16 มกราคม 1987

รัฐบาลเยอรมันปล่อยเวลาให้ล่วงผ่านไปกว่า 2 ปีก่อนจะมีการจับกุมตัวผู้กระทำความผิด

เริ่มบทใหม่ในเยอรมนี

ในฤดูใบไม้ผลิปี 1987 ทีมงานแฮกเกอร์สังหรณ์ว่าตำรวจรุกคืบเข้ามาใกล้ตัวแล้ว เฮบเนอร์ถูกจับด้วยข้อหาใช้บัตรประจำตัวผู้ใช้บริการเครือข่าย (ที่มีการแจ้งหายไว้แล้ว) บัตรนี้นำมาใช้ร่วมกับเฮสส์และคอช แต่เฮบเนอร์ไม่ถูกส่งฟ้องศาล เพื่อนร่วมทีมเริ่มสงสัยว่าบางทีเฮบเนอร์อาจจะสารภาพเรื่องราวทั้งหมดไปแล้ว

มาร์คัส เฮสส์เจาะเข้าไปในห้องปฏิบัติการลอว์เรนซ์ เบิร์กลี่ย์ครั้งท้ายสุดในวันที่ 21 มิถุนายน อีกสองวันถัดมากองกำลังกิจการพิเศษบุกเข้าค้นห้องพัก ยึดได้เครื่องคอมพิวเตอร์ พรินเอาต์กองโต ดิสเกตต์อีกกว่า 100 แผ่น และเอกสารของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทหาร

สำหรับเฮบเนอร์และเฮสส์...สงครามคอมพิวเตอร์ยุติแล้ว

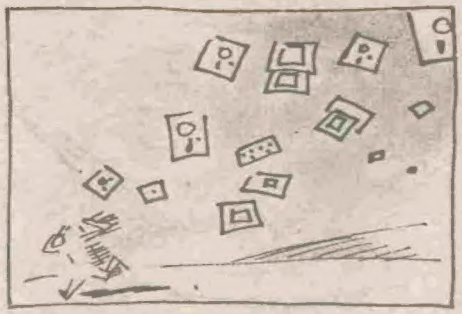

อัศวินคนสุดท้าย

คอชหนีรอดจากการจับกุมไปได้ และยังเจาะเข้าเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยใช้เครื่องบนดัก ผ่านตู้โทรศัพท์สาธารณะ แต่ก็ดูเหมือนว่าจะถูกวิญญาณร้ายหลอกหลอนจนเพ้อคลั่ง คอชเขียนลงในวารสาร CCC เปรียบเทียบตนเองกับแฮ็กบาร์ดว่า *"...อัศวินอัจฉริยะผู้ปกป้องมนุษยชาติให้รอดพ้นจากมหันตภัยของสงครามโลกครั้งที่สาม"*

ความหลงผิดได้รับการขยายใหญ่เป็นจริงเป็นจัง *"...ชื่อเสียงของฉันกระเดื่องดังเกินกว่าจะมีการคร่าชีวิตให้ดับสูญด้วยวิธีการใช้ความรุนแรง... ไวรัสที่พวกเราค้นพบให้พลังอำนาจแก่พวกเราจนสามารถจะสร้างความระส่ำระสายได้ทั่วทุกมุมเมือง คอมพิวเตอร์ในอุตสาหกรรมหนักทุกชนิดจะดับสนิท จะไม่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้า การสื่อสาร การคมนาคมจะถูกตัดขาดโดยสิ้นเชิง ...จะไม่มีอะไรใช้งานได้อีกต่อไป นับแต่นี้ต่อไป จะไม่มีอะไรหวนกลับดีดังเดิมได้อีกแล้ว"*

การบุกกวาดล้างแฮกเกอร์ของตำรวจเยอรมัน และบทความของคลิฟฟอร์ด สตอลล์ในวารสารอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ ทำให้สื่อมวลชนโหมประโคมข่าวเรื่องนี้ (สตอลล์ไม่ได้ระบุชื่อบุคคล เพราะไม่รู้จักแม้แต่ชื่อเดียว)

มาร์คัส เฮสส์หลบออกจากห้องพัก รับงานอิสระทำเป็นครั้งคราว

จะเหลือก็แต่คอชคนเดียว ผู้สื่อข่าวสองนายติดตามเรื่องราวนี้ และควานหาตัวคอชทั่วเมืองฮันโนเวอร์ จนพบตัวในผับชื่อทาแบค หลังจากซื้อเบียร์เลี้ยงไปหลายแก้วแล้ว ผู้สื่อข่าวขอร้องให้พ่อมดคอมพิวเตอร์เล่าถึงเรื่องภาวะตื่นตระหนกที่เกิดขึ้น เป็นต้นว่าการเจาะเข้าไปในห้องปฏิบัติการนิวเคลียร์ฟิสิกส์ จัดการเคลื่อนย้ายสารกัมมันตรังสี จนวุ่นวายปั่นป่วน

"ก็แค่ทำเล่น ๆ เพื่อพิสูจน์ว่าฉันทำได้" แฮ็กบาร์ดคุยโอ้อวด

ผู้สื่อข่าวหลงใหลชื่นชมในฝีมือระดับพระกาฬของยอดนักคอมพิวเตอร์ ถึงขนาดควักกระเป๋าจ่ายเงินซื้อเรื่องยิ่งใหญ่ เพื่อนำไปเขียนบทความชิ้นเอกว่าด้วยการเจาะเข้าไปในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ คอชร้อนเงินมากจนไม่มีทางเลือก ผู้สื่อข่าวจัดหาห้องพัก (เชิญเฮบเนอร์มาร่วมอีกคน) เฝ้าจ้องดูการเจาะเข้าไปในฐานข้อมูลในเยอรมนี อิตาลี และสหรัฐอเมริกา

คอชและเฮบเนอร์คุยฟุ้งถึงการติดต่อส่งข้อมูลทางทหารให้กับสายลับเคจีบี...ผู้สื่อข่าวเลื่อมใสในตัวของแฮ็กบาร์ดผู้นี้อย่างยิ่งจนขอเก็บบันทึกวิดีโอไว้บูชา แฮ็กบาร์ดและเฮบเนอร์นั่งเคาะคีย์บอร์ด ปั้นหน้าแสดงบทของแฮกเกอร์

ผู้สื่อข่าวทั้งสองเก็บรายละเอียดของบทสนทนาทุกตอนและภาพที่บันทึกไว้ในเทปวิดีโอตรงดิ่งกลับเข้าสำนักงาน

คำสารภาพ

คอชไม่สามารถซ่อนตัวอยู่ด้วยความหวาดหวั่น และไม่อาจทานทนความเครียดได้อีกต่อไป จึงขอเข้าพบหน่วยงานข่าวกรองประจำเมืองฮัมบูร์กในวันที่ 5 กรกฎาคม ให้คำสารภาพว่า

"ผมเป็นหนึ่งในทีมแฮกเกอร์ที่เจาะเข้าไปในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทหาร ล้วงความลับส่งให้สายลับเคจีบี"

เฮบเนอร์ได้รับเชิญเข้าร่วมทีมงานซอฟต์แวร์ของบริษัทขนาดยักษ์ และอยากลืมเรื่องสกปรกที่ได้ติดต่อกับสายลับเคจีบี เดินเข้าไปสารภาพความจริงกับหน่วยข่าวกรองในอีกสองสัปดาห์ต่อมา

แฮกเกอร์ทั้งสองถูกสอบสวน...แต่แล้วก็ถูกปล่อยตัวออกมา

บทส่งท้ายในยุโรป

ทางการเยอรมันตะวันตกทำท่าคล้ายกับว่าไม่สนใจเรื่องราวที่เกิดขึ้น แต่ก็เปิดสายการติดต่อกับคลิฟฟอร์ด สตอลล์ ขอรายละเอียดในการแกะร่องรอยแฮกเกอร์ชาวเยอรมันที่เจาะเข้าไปในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทหารของสหรัฐฯ...และจับตาดูการข้ามพรมแดนไปยังเยอรมนีตะวันออก

ลงมือจับกุม

ปีเตอร์ คาร์ลเดินทางข้ามแดนครั้งสุดท้ายไปยังเยอรมนีตะวันออก ในเดือนธันวาคม 1988 ทุกอย่างจบลงแล้ว เซอร์จี้พยายามดีตัวออกห่าง ไม่อยากมีส่วนเกี่ยวข้องกับการล่มสลายที่กำลังจะเกิดขึ้น ทีมแฮกเกอร์ได้รับเงินจากสายลับโซเวียต 50,000 เหรียญฯ... ซึ่งเป็นเพียงเศษเงินที่เหล่าโปรแกรมเมอร์พวกนี้จะหาได้ถ้าทุ่มเทเวลาตลอดสองปีรับงานสุจริตถูกต้องตามกฎหมาย

วันที่ 1 มีนาคม 1989 กฎหมายแฮกเกอร์มีผลปฏิบัติแล้ว ตำรวจเยอรมันลงมือกวาดล้างแฮกเกอร์ครั้งใหญ่

คาร์ลถูกจับกุมตัวได้หน้าห้องพัก ในขณะที่พยายามจะหนีออกนอกประเทศ

เฮสส์และเบรซินสกี้ถูกจับตัวในวันถัดมา เฮสส์ได้รับการประกันตัวออกมาชั่วคราว ส่วนคอชและเฮบเนอร์ไม่ถูกดำเนินคดี ดูเหมือนว่าคำสารภาพจะส่งผลดีต่อคนทั้งสอง (คอชถูกส่งเข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติด)

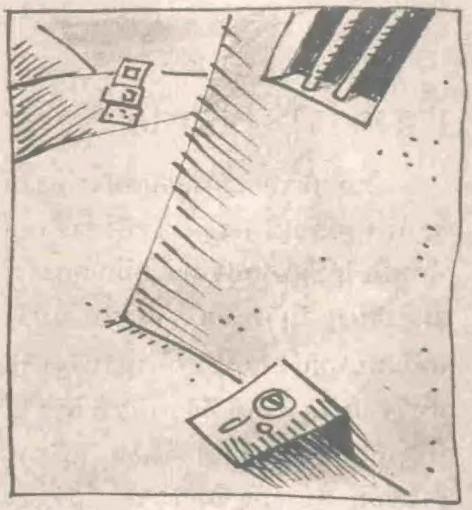

วันที่ 25 กรกฎาคม 1989 อัยการยื่นฟ้องเฮสส์ เบรซินสกี้ และคาร์ลในข้อหาปฏิบัติงานจารกรรมให้เคจีบี บ่อนทำลายความมั่นคงของรัฐบาลเยอรมนี... ที่น่าแปลกก็คือไม่มีการนำกฎหมายต้านแฮกเกอร์มาใช้

วิดีโอเทปบันทึกภาพคอชและเฮบเนอร์ไม่มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน

คอชได้รับความช่วยเหลือจากทางการ และได้ตำแหน่งคนขับรถให้พรรคการเมืองท้องถิ่น กลางเดือนพฤษภาคม 1989 คอชถูกเรียกตัวไปสอบสวนอีกครั้งโดยเจ้าหน้าที่รัฐบาลกลาง วันถัดมาคอชขับรถออกมานอกเมือง ใช้น้ำมันราดตัวแล้วจุดไฟ

วารสาร CCC ประณามสื่อมวลชนว่าเป็นฆาตกรผู้ปลิดชีวิตแฮ็กบาร์ด แต่กระแสข่าวอีกทางเล่าลือกันว่าเป็นฝีมือของสายลับเคจีบีปลิดชีวิตแฮกเกอร์ผู้ให้ความร่วมมือกับทางการ ผู้ใกล้ชิดคอชตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ซากไหม้ดำเกรียมของคอชไม่มีผู้พบเห็นจนเวลาล่วงเลยไปอีกสัปดาห์เต็ม วันที่พบศพเป็นวันแห่งตัวเลขมหัศจรรย์ของคอช

...วันที่ 23 ของเดือน

ได้บทเรียนคุ้มค่ากับการรักษาความปลอดภัย

เรื่องที่สตอลล์คาดว่าจบสิ้นแล้ว เริ่มบทใหม่ของการรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ ในวันที่ 27 เมษายน 1987 มีจดหมายส่งมายังตู้ปณ. 50-351 ถึงโครงการ SDInet ขอเอกสารเพิ่มเติมอีก 8 เรื่อง จดหมายฉบับนั้นไม่ได้ส่งมาจากฮันโนเวอร์...หากแต่เป็น

พิตสเบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา

จะมีใครในสหรัฐฯที่ทราบเรื่องโครงการเครือข่ายสตาร์วอร์ที่สตอลล์และมาร์ธาช่วยกันเขียนขึ้นมาเป็นนิยายเรื่องยาว...เว้นแต่แฮกเกอร์จากฮันโนเวอร์เยอรมนี?

ทั้งเอฟบีไอและซีไอเอ...ทุ่มกองกำลังออกปฏิบัติการ

สัปดาห์ถัดมาสตอลล์ทราบชื่อของคู่ปรับที่อยู่อีกซีกโลกจากสื่อมวลชนของเยอรมันว่า แฮกเกอร์ที่เขาตามแกะรอยคมกลิ่นเป็นบุคคลเพียงกลุ่มเดียว และคู่ปรับที่ต่อกรกับเขามานานแสนนานมีชื่อว่ามาร์คัส เฮสส์ สตอลล์ไม่ประหลาดใจนัก เพราะคุ้นตากับสไตล์และเทคนิคการใช้ระบบจนจำได้ขึ้นใจ

กุหลาบบานกลางพฤษภา

เมื่อคดีนี้ปิดลงเรียบร้อยแล้ว บรรดาเพื่อนฝูงในเบิร์กลี่ย์ตำหนิติเตียน

สตอลล์ที่หันไปเรียกร้องวิงวอนขอความช่วยเหลือจากข้ารัฐการเย่อหยิ่งประเภทที่สังกัดในเอฟบีไอและซีไอเอ สตอลล์โต้กลับด้วยความรุนแรงกราดเกรี้ยวพอกัน จริงอยู่ข้ารัฐการมาดโอ่อ่าพวกนี้ยากจะงัดให้ลุกจากเก้าอี้มาปฏิบัติงาน แต่หน้าที่รักษาความสงบปลอดภัยของชุมชนก็ไม่จำกัดแต่แวดวงของกลุ่มข้ารัฐการเท่านั้น

"เมื่อถึงคราวจำเป็น เราทุกคนต้องหยัดยืนขึ้นมาต่อสู้ เราไม่ได้เป็นแต่เพียงประชาชนอเมริกันเท่านั้น แต่ยังสังกัดอยู่กับประชาคมนานาชาติ เป็นพลโลกสัญชาติเดียวกัน...เมื่อเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ต่อเชื่อมโยงเข้าเป็นหนึ่งเดียว เมื่อใดก็ตามที่มีผู้บุกรุกเข้ามาก่อกวนความสุขสงบในชุมชนของเรา เราไม่สนใจว่าใครเป็นซ้ายนายทุนหรือขวาสังคมนิยม ไม่ใส่ใจว่าใครจะผมเกรียนหรือยาวประบ่า เรามีความรับผิดชอบร่วมกัน มีหน้าที่ต้องปฏิบัติเพื่อดูแลปกป้องผองเพื่อนบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของเรา"

ชีวิตของสตอลล์เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง เขาได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นมือหนึ่งในเรื่องการรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ของอเมริกา ได้รับเชิญให้ไปบรรยายและให้คำปรึกษาในวอชิงตัน ดีซี ดูเหมือนว่าสตอลล์จะคาดเดาเหตุการณ์ไว้ได้ถูกต้อง ในช่วงที่ไล่ล่าและแกะรอยแฮกเกอร์จนเหน็ดเหนื่อยท้อแท้สิ้นหวัง ปลายปี 1987 เขาเอ่ยถามมาร์ชาว่า *"เมื่อไหร่เราจะแต่งงานกันเสียที?"*

คำตอบของเธอกลั้วด้วยเสียงหัวเราะสดใสว่า *"ต้องเป็นกลางเดือนพฤษภา กุหลาบเบ่งบานละลานตา"*

ทั้งสองแต่งงานกันในฤดูร้อนปี 1988 ย้ายมาปักหลักชั่วคราวในบอสตัน สตอลล์เข้ารับงานในหน้าที่นักดาราศาสตร์ประจำศูนย์ฟิสิกส์ดาราศาสตร์ของสถาบันฮาร์เวิร์ด-สมิธโซเนียน ดร.มาร์ชาดุษฎีบัณฑิตทางกฎหมายเข้าฝึกงานในศาลสูงสหรัฐฯ

อีกไม่นานทั้งสองคนคงได้ย้ายกลับไปเก็บสตรอเบอรี่ที่สวนหลังบ้านในเมืองโอ๊กแลนด์

เรื่องจริงไม่ใช่นิยาย

ในที่สุดรายการพลิกแฟ้มจารกรรมระดับชาติซึ่งเป็นเรื่องราวที่โด่งดังอยู่พักหนึ่งได้ปิดฉากลงโดยไม่มีเหตุการณ์รุนแรงน่าหวั่นวิตกใด ๆ เกิดขึ้น นับว่าคดีนี้เป็นบทเรียนอันมีค่าสำหรับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเลยทีเดียว เพราะหากไม่มีใครสักคนคิดเฉลียวใจถึงเงินค่าบริการฐานข้อมูลที่ค้างบัญชีเพียง 75 เซ็นต์แล้วล่ะก็ โลกคงต้องประสบความหายนะมากน้อยแค่ไหน ใครจะให้คำตอบได้ และต่อจากนี้ไปรัฐบาลสหรัฐฯ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงของประเทศต้องเตรียมวางมาตรการปิดช่องโหว่มิให้ความลับรั่วไหลไปยังประเทศในค่ายตรงกันข้ามอย่างแน่นหนารัดกุมที่สุดแน่นอน

ประวัติศาสตร์ย่อมไม่มีวันซ้ำรอย

คลิฟฟอร์ด สตอลล์ พรานล่าแฮกเกอร์ เริ่มงานด้วยเงินเกินบัญชี 75 เซ็นต์

(จากซ้าย) เดิร์ก เบรธินฮกี้, มาร์คัส เฮสส์ และปีเตอร์ คาร์ล